बोडिका, स्त्री, धान्यविश्रीयः। उडि धान इति भाषा। तत्पर्यायः। खोडी २ नीवारः ३। इति रतमाला। अस्या गयाः। शोषयातम्। रूचलम्। कपावायवर्द्धकलम्। पित्तनाण्चित्वच् । इति राज-

बोड़ी, स्त्री, चोड़िकाधान्यम्। इति रक्षमाना ॥ (नीवार शब्देऽस्या विवर्णं चातव्यम् ॥)

चोंद्रः पं, (खा ईषद्गत्ति । उन्दी + स्कायितञ्चीति रक्। बाडककात् दस्य इत्वम्।) जवापुष्परचाः। देशविश्रेषः। उडिखा इति खातः। तत्र बड-वचनान्तः । इति मेदिनी ॥ (तहेश्रवासिनि, चि । यथा, सनुः १०। ४४।

"पौख्कास्त्रोद्रदविद्राः काम्बीजा जवनाः प्राकाः"। "पौग्डादिदेश्रोद्भवाः चात्रियाः सन्तः क्रियाको-पादिना श्रुद्रत्यसापद्गाः"।

इति तट्टीकायां कुलकमट्टः॥)

षोद्रप्रयं, जी, (बोड़ं प्रयम्।) जवा। इत्यमरः॥ रुद्धान्त "स्रोत्रपुष्पप्रब्देन तथा जवाप्रब्देन बोड्डकः बोड्स एव्यश्चेत्वते" इत्याद्धः। वन्ते खत्यत्तिर्यथा। खोड्रं प्रव्यमख इति। "बोड़ः खादोड़पुष्पच जवाध इयमारकः"। इति रायसुकुटः॥ "चोड्रप्रव्यकुसमप्रियेऽन्विके"। इति हरानन्दः॥ इत्यमरटीकायां भरतः॥

षोड्राखा, स्ती, (ओड्रमाखा यसाः।) जवाप्रधा-खद्यः। इति राजनिर्घेग्टः॥

ष्योग, ऋ खपसार गे। द्रीकर गे॥ इति कविक खप-इसः ॥ (आदिं-परं-सर्व-सेट ।) खपसार्यासप-नयनम् । मा भवान् चौियानतः । चौर्याते धनम चौरः। इति दुर्गादासः॥

खोतुः, पुं स्त्री, (अवति यहमाख्यः। सव रचार्ये + "सितनग्रिमसस्त्रस्यवीति" १ । ७० । उगादिः तुन्। "ज्वरत्वरेति" ६ । ८ । २०। ऊट् ततो गुगाः।) विडालः। इत्यमरः। (यथा मुग्ध-नोधे। "ख्वोतुः। ख्वौतुः॥)

खोदनः, एं स्ती, (उन्द + "उन्देन नोपख" इति २। ७६। उगादिः युच् + गलोपस ।) स्वतम्। भक्तम्। इत्यसरः ॥ भात इति भाषा।

(यथा मनुः ५ ८। इरहा "बन्धेषाचैवमादीनां मद्यानामोदनस्य च" ॥ "बोदनः चालितः खिन्नः प्रस्तो विश्रदो लघः। स्टत्रख्नजोऽत्वर्धमन्यथा स्वाद्गुत्स सः"॥ इति वैद्यक चक्रपाशिकतद्रवारा मदादिवर्गे॥ "बोदनस्तेः प्रदतो दिस्तिः प्रयोक्तचो यथायथम् । दोषदृष्यादिवलतो ज्वरघः क्वायसाधितः"॥ इति बामटे चिकित्सास्थाने। १ चाधाये। अस्य पर्यायञ्चाच भावप्रकाणकारः॥ "मक्तमन्नं तथान्य अधिकूरच की तितम्। षोदनोऽस्त्रो स्त्रियां भिस्ता दीदिविः पुंसि भा-

धासा विवर्णानार द्वातप्रवे चेयम् ॥) बोदनाङ्गा, स्त्री, (बोदनस्याङ्गा इत बाङ्गा यस्याः।) मद्वासमङ्गा । इति राजनिर्घग्टः॥

खोदनिका, स्त्री, महासमङ्गा। बला। इति राज-निर्घराटः ॥

चोदनी, स्त्री, (खोदन इवाचरति । चोदन + क्विप् +डीघ।) बला। इति मेदिनी॥ वेलेड़ा इति भाषा । (बलाग्रब्देऽस्या ग्रागादधो ज्ञातवाः॥) चोम्, ख, (खवति रत्तति इति। "अवतेष्ठिनो-पख" ।१ ।१ ४१ । उगादिः मन् टिलोपख । ज्वर-त्वरेत्यट् ६ । १ । २० ॥ ततो ग्रायः ।) प्रायवः । स

तु अकारोकारमकारवर्णचयात्मकः। तथा च

''अकारो विष्णुकदिस उकारसा महेश्वरः। मकारेगोचते ब्रह्मा प्रगावेन चयो मताः॥ ("यथा पर्धा पत्ताशस्य प्रज्ञनिकेन धार्यते । तथा जगदिदं सर्वमोङ्गारेगीव धार्यते" ॥ इति याज्ञवस्काः। तथा, मनुः। २। ७६। "खकारञ्चाप्यकारञ्च मकारञ्च प्रजापतिः। वेदचयात् निरदुइत् भूभुवखरिति चिधा"॥ "बोङ्गारखाधप्रब्दख दावेती ब्रह्मणः पुरा। कराउं भिन्वा विनिर्यातौ तस्मात् माङ्गिकाव्भी"। इति दुर्गादासः। योगी याज्ञवस्कासा। "सिद्धानाञ्चेव सर्व्वषां वेदवेदान्तयोत्तया। खन्येषामि प्रास्त्राणां निष्ठाऽयोद्वार उचते ॥ प्रगावाद्या यतो वेदा प्रगावे पर्य्यवस्थिताः। वाङ्मयं प्रणवः सञ्चं तस्मात् प्रणवमभ्यसेत" ॥) अनुसतिः। इति विश्वः॥ उपक्रमः। चङ्गीकारः। (यथा, भागवते ११ । १ । १५ । "चोमित्यादेशमास्याय नत्वा तं स्वर्वन्दिनः। उर्वशीमभूरःश्रेष्ठां पुरःस्तृत्व दिवं ययः"॥) चापाक्तिः। मङ्गलम्। इति मेदिनी॥

चोम्, क्षी, ब्रह्मणो नामविश्वेषः। यथा,-"ॐ तत्स्दिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्रुतः। ब्राह्मगास्वेव वेदास यज्ञास विह्ताः प्रा। तसादोमिव्यदाच्चत्व यज्ञदानतपः जियाः। प्रवर्त्तन्ते विधानोत्ताः सततं ब्रह्मवादिनाम्" ॥ इति श्रीमगवद्गीतायां १७ अध्यायः॥

खोलं त्रि, (आड् + उन्द + क। एषोदरादिलात् खाध्।) आर्डम्। इति जिनाग्डशेषः॥ भिना

खोनः, पं, खनामखातमूनविश्रेषः। शूरगाः। इति चिकारहशेषः ॥ (बस्य पर्यायो यथा ॥ "श्रामः कन्द चोलस कन्दलोऽग्रीघ्न इत्यपि"। गुगा सस्य श्रमप्रन्दे चेयाः।)

स्रोजन, इ, द्येपसे । इति कविकल्पद्रसः ॥ (आदि-परं-सर्व-सेट्।) चन्तस्यहतीययताः। इ चोलञ्जाते ध्लिवीयना । इति दुर्गादासः ॥

कोलंड, इ कि उत्चेषे। इति कविकल्पदमः॥ (वा चुरां-उमं-सकं-सेट्।) अन्तस्यहतीयोपधः। इ चीनगडाते। कि चीनगडयित चीनगडित तगडुनं लोकः। कप्रमोलगडयतीति दर्भगत्। इति दुर्गादासः ।

कोलः, पं, कोलः। तत्पर्यायः। श्रूराः राजन्दः ३ अर्शेष्ट्रः । चित्रदर्हकः ५। इति रतमाना॥ बस्य गुगाः। बमिदीपनलम्। रुचिकारिलम्। कपनाशिलम्। विश्रदलम्। कघलम्। कशी-रोगपथ्यत्वच । यान्यकन्दस्त दोषनः ॥ इति राज्-

ग्राघ

स्रोधः, पुं, (उष + दाहे घन्।) दाहः। तत्पर्यायः। प्रोधः २। इत्यमरः ॥ भ्रोधः ३। इति भरतः ॥ (पित्तविकारास्तवारिंग्रदत ऊर्द्धं व्याखास्यन्ते। यथा खोवख झोबख इत्यादि। चरके सूचे। २० छाः॥)

कोषणः, पुं, (उष + ख्यट ।) कटुरसः। इति हेम-चन्द्रः॥ भाव इति भाषा॥

चीषगी, स्त्री, (चोषग + डीष्।) शाकविश्रवः। पुचाति इति भाषा। अस्या गुगाः। कप्तवाय-नाशित्वम्। इति राजवन्त्रभः॥

चोषधिः, स्त्री, (खोषो धीयतेऽच। खोष + धा + कि।) पालपाकान्तरुद्धादिः। कदली धान्यमि-त्यादिः। इत्यमरः॥ (यदाहः मनुः। १। ४६। "उद्भिज्जाः स्थावरा ज्ञेया वीजकारहाप्ररोहियाः। स्रोवधाः पालपाकान्ताः बद्धप्रव्यपालीपगाः" ॥ तथा, कुमारे १। १०। "भवन्ति यत्रीषधयों रजन्याम्"। तथा ७।१ "अधीषधीनामधिपस्य बड़ी"। "खोषधयः प्रश्रुखन्ति गवादीनां पयां-सिच। इति चारीते प्रथमखाने ॥ । अध्याये ॥ "खोषधीनीमरूपाभ्यां जानते द्याजपा वने। खविपासैव गोषास ये चान्ये वनवासिनः॥ न नामज्ञानमात्रेश रूपज्ञानेन वा पनः। खोषधीनाम्परामाप्तिं कि खिदेदित्म हैति॥ योगविज्ञामरूपज्ञक्तासां तत्त्वविदुच्यते। कि पनया विजानीयादोषधीः सळ्या भिष्ठक् ॥ योगमासान्। यो विद्यादेशंकालोपपादितम्। पुरुषं पुरुषं वीच्य स विज्ञेयो भिषतामः"। इति चरके सुचस्याने ॥ १ अध्याये ॥)

योधिपसः, पं, (खोषधिवज्जनं पसं यन । खोषधी-नामाजरतात् हिमालयस्य तथातम्।) हिमाल-यस्य नगरम् । (यथा, कुमारे ई। ३३। "तत्रयातौषधिपस्यं सिद्धये हिमवत्परम्"। तत्रेव ६। ३६। "बासेदुरोषधिप्रस्यम्" इति।) तथा, — कालिकापुरागे ४१ खंधायः। "यतसिन्तरे प्रमाः प्रिपं वका तदा सरः। गङ्गावतारमगमद्भिमवत्रस्यमुत्तमम्॥ यच गङ्गा निपतिता पुरा ब्रह्मपुरात स्ता। चोषधिप्रस्थनगरस्थादूरे सानुसत्तमः॥ तच भगः खमातानमचारं परमातारम्। रकार्य चिन्तयामास भगवान् द्वमध्वजः "॥

कोषधी, स्त्री, (ओषधि + छीप।) खोषधिः। इति भरतः। (पालपाकानाष्ट्यः। स च कदली-धान्याद्ः। यथाच् मनुः। १। ३६। "उद्भिजाः स्थावराः सव्ये वीजना गडपरीहिणः। च्योबध्यः पलपाकान्ताः वज्रपुव्यपकोषगाः" ॥ खोषधिशब्दे उत्था विद्यतिर्ज्ञेया ॥)

चोवधीपतिः, पुं, (चोवधीनां पतिः।) चन्द्रः। इति हेमचन्द्रः॥ (कपूरं। चन्द्रसंज्ञलादस्य तथालम्॥)